

על מרווחים ופגישות

מחשבות על המחמם המשולש

"החלק הבלתי ניתן להבנה של יין ויאנג הוא Shen

שימוש ב Shen ללא נוסחה נקרא חוכמה

השימוש הנכון בהתמרות נקרא תפקוד

בשמים זה נקרא מסתוריות

באדם זה נקרא דאו

בארץ זה נקרא שינוי (Hua)

השינוי מוליד את 5 הטעמים

הדאו מוליד את היושרה/ החוכמה (קשור לאדם)

המסתוריות מולידה את ה Shen (הקשר של השמיים לאדם)

הצורה החיצונית והאנרגיה מגיבים ומשפיעים באופן הדדי

אחד על השני כדי ליצור את ריבוא היצורים" (Su Wen 67)

האינטראקציה בין שני הכוחות, שמיים וארץ היא מי שאנחנו.

העצמי שלנו כפי שהתפתח עד כה, הגישות שלנו, הבחירות שלנו, החוויות שלנו ובעצם

המציאות כפי שאנו מסוגלים לתפוס אותה. וזה כשלעצמו מהווה כוח שלישי שמשפיע

לכאן או לכאן על שני הכוחות האחרים שהזכרנו (ארץ ושמיים). כבר עכשיו אפשר לראות

את הדמיון אל התפיסה הסינית בה היין והיאנג צריכים תמיד כוח שלישי שישאיר אותם

יחד וכך אנו מקבלים את הדגם בו מדובר על שמיים (משפיעים), ארץ (מושפעת) ואדם

(מגיב).

כאנשים אנו חשופים כל הזמן למניפולציות שונות: דיבורים, פרסומות, רעשים, מוסיקה,

מצבי רוח, מגע, ריחות, מרקמים שונים וחומרים שונים, אינסוף דברים שאנו מודעים ולא

מודעים להם המשפיעים באופן קבוע על חיינו. כיצורים הפועלים על פי מנגנון גירוי-תגובה, מורכב ככל שיהיה אנו נמצאים כל הזמן במצב בו אינספור מניפולציות פועלות עלינו. מניפולציה, מעצם הגדרתה יכולה להיעשות רק במצב בו קיימים גורם משפיע וגורם מושפע, יין ויאנג, אור וחושך, שמיים וארץ. זהו רעיון הדואליות הקיים מאז הבריאה.

מצב של אי מניפולציה יכול להתרחש רק כשיש אחד, אינסופי אשר כולל את הכל מעצם היותו אינסוף – כל הכיוונים וכל הרמות ואם נקרא לו בשמו - טאו. בהסרת החציצה בין האינסוף אלי, שהרי אותו אינסוף כולל גם אותי, אני מפסיק את יכולת המניפולציה עלי, וכך גם את מעגל הסיבה – תוצאה. התגובות נהיות משחק בתוך מודעות האינסוף.

אפשר לראות בתגובות מערכת "מכאנית" לחלוטין: כמעט לכל מצב שאליו האדם נקלע יש לו תגובה "מוכנה מראש", ומשלב מסוים - נדיר הרגע בו הוא מגיב באופן שאינו תואם את תבניות ההתנהגות שלו.

בשלב זה יצירת מניפולציה מפתיעה שאליה עדיין לא הוכנה תבנית מתאימה, יכולה לאפשר הצצה לתוך אותו אינסוף, לתוך אותה בריאה. אותו מרווח שבין תבניות המאפשר מקום נקי יחסית, מקום של שקט שבו יכול להתרחש ריפוי ולא החלפת תבניות.

בדרך כלל אנו מחליפים הרגל (אם התמזל מזלנו לראות את אותו הרגל ולהפסיק אותו) בהרגל אחר, טוב יותר או פחות.

החשיפה לאותו מרווח מאפשרת מעין יכולת הטענות במשהו "חדש", אנרגיה בכמויות או באיכות שאנו לא יודעים לדמיין. מכיוון שכולנו פתולוגיות מהלכות ברמות שונות, הפגישה עם אנרגיה טהורה מאפשרת סידור מחדש של התאים, של המבנה האנרגטי, מעין חזרה הביתה, פגישה קצרה עם הרחם האחד והזכרות קטנה במי שאנו באמת.

והזרם השוצף של החיים כבר מושך אותנו חזרה. אותה חוויה, של אותו מרווח יכולה ליצור תחושה של אי שליטה. גם אי שליטה הינה חוויה אליה יש לנו כבר תבנית התנהגות מוכנה מראש, ולכן ברוב הפעמים המרווח מוחמץ.

הפיסיוולוגיה הסינית נראית בעינינו וניתנת להשפעה בכל רגע ורגע על ידי נקודות הדיקור, הפעילות שלהן, אי הפעילות שלהן והדינאמיקה הבלתי נפסקת שבניהן. GV23 (כוכב עליון) ו-GV24 (ארמון הנשמה) הן שתי נקודות שמראות לנו שהגוף השאיר לנו דלת קטנה בשביל לפגוש את מי שאנחנו. GV23 היא החיבור שלנו עם הכוכב שלנו, עם נקודת המקור שלנו איתה אנו רוטטים. GV24 מאפשרת לנו לשהות שם ברגע הזה, לשים לב לכך שאנו מחוברים לאותו מקור.

ואם נעבור למעט פרקטיקה, הדבר שמורכב ממרווחים והינו האיברים עצמם, היחסים בניהם, המרווחים שבין האיברים, רקמות החיבור, ההזנה, ההגנה והיכולת של כל המפעל העצום הזה גם לתקשר עם מפעלים כמותו. זה המחמם המשולש.

קשה לדבר על מרווחים ולא להזכיר מוסיקה שבעצם מורכבת רובה ככולה ממרווחים, קצביים והרמוניים. הסולם המוסיקלי המז'ורי (דו-רה-מי-פה-סול-לה-סי-דו... וחוזר חלילה) מראה לנו מעט על התנהגותם של תהליכים בחיננו. בספרו "החיפוש אחר המופלא" מתאר פ.ד. אוספנסקי את "חוק השבעה" או "חוק האוקטאבות" דרך הסולם המוסיקלי. כאשר כל תו מקביל לאירוע ברצף וחצאי הצעדים בין מי ופה ובין סי ודו מייצגים מרווחים בהם ההתקדמות מאירוע לאירוע מואטת וסטייה או הפרעה במהלכם הישר של הדברים יתרחשו אם לא יגיע זעזוע מחוץ לאוקטאבה עצמה. אנו יכולים לשים לב לשני סוגים של אוקטאבות, כלומר שני סוגים של תהליכים, אוקטאבה עולה-משמעה עידון איכותי, מהיין העכור אל היאנג הבהיר אוקטאבה יורדת-בדיוק להיפך, כלומר תהליך שמתחיל מהביטויים העדינים, היאנגים הטהורים ומסתיים בביטויים גסים יותר ועכורים יותר - יניים. המושגים יין ויאנג מתייחסים בהקשר זה לאיכות של החומר והאנרגיה בפיסיוולוגית האדם. אפשר לראות ששתי האוקטאבות-היורדת והעולה פועלות כל הזמן במקביל וכי התוצרים הגסים של תהליך המיצוי הם בעצם תהליך של אוקטאבה יורדת בפני עצמם. למשל בתהליך העיכול ישנה אוקטאבה עולה של מיצוי התמציות ואוקטאבה יורדת שמתבטאת ביציאות שלנו. אפשר לראות ששרשרת ה-D.N.A מורכבת משתי שרשראות-עולה ויורדת המשולבות אחת בשנייה.

בתהליך ריפוי אנו עושים מאמץ לעדן את האנרגיה והתמציות עמה מגיע המטופל, כלומר ששני התהליכים-האוקטאבות העולות והיורדות יהיו במגמה של אוקטאבה עולה, כלומר

יהיה שיפור איכותי בבניה של חומר ואנרגיה על ידי היכולת של הגוף להפריד בצורה טובה יותר בין העכור לבהיר ולעשות בשניהם את השימושים להם הם נועדו. (החושים שלנו למשל זקוקים לאנרגיה בהירה לעומת המעיים שפועלים ומייצרים אנרגיה גסה ועכורה יותר).

ב su wen 5 אפשר לראות איכויות שונות של אנרגיה בכינויים עכור ובהיר. כשהאידיאוגרמה של הכינוי בהיר מורכבת מהסימניות מים והצבעים כחול-ירוק והאידיאוגרמה של הכינוי עכור מורכבת מהסימניות מים וזוחלים או שרצים. אנו זקוקים לאיכויות אלה על מנת לשמר את תהליך החיים הקורה בנו והן אחד מהביטויים הפיסיים של יחסי היין והיאנג בגופינו.

היכולת שלנו כמטפלים להבחין כיצד לתמוך באוקטאבה העולה על ידי גישור המרווחים מאפשרת ריפוי. במידה ולא גישרנו על מרווח, אנו נהיה עדים לחזרה נשנית של אותן תבניות התנהגותיות. גישור על מרווח מאפשר מעין הארכה של המרווח, עידון של התמציות מהן אנו עשויים וכך יכולת בהירה יותר להיות בקשר עם עצמנו ועם הסביבה שלנו. על ידי ניצול נכון של שהות במרווח, ישנה הזדמנות נדירה לקשר ישיר עם המסתוריות הגדולה, shen ממש מפגש עם הקיסר, ופגישה עימו היא תמיד מפתיעה.

היכולת לראות ולתמוך בתהליך שהמטופל שלנו עובר דרך כל אותם מרווחים בחייו ולבחור בנקודה שתתאים לתהליכים אותם עובר המטופל על מנת ליצור ריפוי בחייו היא אומנות קריאת המחמם המשולש והדינאמיקה הפנימית שלו. חשוב להבחין באיזה תהליך נמצא המטופל כשהוא מגיע. האם הוא נמצא באוקטאבה עולה ואנחנו נותנים תמיכה או שהוא נמצא בתהליך הרס, אוקטאבה יורדת ואז היכולת לזהות את זה מאפשרת לנו להתחיל אוקטאבה עולה על מנת לעצור את האוקטאבה בעיתוי הנכון. מזה אפשר להסיק שאין נקודות שהן תמיד טובות. הנקודה חייבת להתאים לאותו רגע משום שהתהליך שאנו עדים לו הוא רגע מסוים ודורש התערבות מסוימת וברגע הבא או בטיפול הבא התהליך כבר נמצא בשלב אחר, נקודות שהתאימו כבר לא מתאימות.

היכולת שלנו כמטפלים לראות את האינטראקציות בין המחמם המשולש שלנו, לבין המחמם המשולש של המטופל, מאפשרת לנו לבחור את הנקודה "הנכונה", נקודה לא תמיד

תתבטא כנקודת דיקור ואנו יכולים להגדיר אותה כדרך הטיפול המדויקת, אם זה במגע, צמחים, הקשבה, הפגישה עצמה או כל דבר אחר שיתרום לטקטיקה שבה בחרנו.

מכיוון שתהליך הריפוי הינו תהליך של עידון איכות התמציות והאנרגיה שיוצר גוף בהיר יותר שמאפשר ראייה פנימית בהירה יותר של המטופל, הכלי שמאחסן את כל היבטיה shen מוכן להכיל יותר רבדים של אותו ניצוץ. בהירות זו מאפשרת יכולת התבוננות על הדפוסים בהם המטופל משתמש, על ההרגלים שמנהלים אותו. כאן נפתחת הזדמנות אמיתית לשינוי, המטופל כבר מסוגל לטפל בעצמו – עלינו לשלב הבא...

מורן אבן, Lic.Ac.Brt 052-8949407

מטפל ברפואה סינית קלאסית ורפואת תדרים